

[Hagen Hagensen]

stå som overskrift over de bemærkninger, jeg skal gøre.

Jeg skal heller ikke gå ind i de historiske betragtninger ud over at nævne, at jeg har en vis erfaring, idet jeg siden 1946 har deltaget i skatterådsvirke og været i landsskatteretten og senere er kommet i ledelsen af en ligningskommission.

Det, der er afgørende, er: tages der nogen sinde politiske afgørelser i disse råd? Det gør der ikke. Det er rigtigt, at de i deres sammensætning afspejler de politiske partier, men jeg kan love for, at der aldrig nogen sinde dér, hvor jeg har været og har haft ganske meget med det virke at gøre, er blevet truffet afgørelser, der bare antydede, at de var politiske. Det er et sagligt stykke arbejde, der gøres, og sådan skal det også være.

Hvordan ville man klare det, hvis det var folketinget, der efter forholdstal skulle udpege alle disse medlemmer landet over? Hvordan ville man få det til at gå op lokalt? Hvordan ville man kunne tage hensyn til en rimelig sammensætning inden for de forskellige erhvervs kategorier rundt omkring i råde-
ne? Og først og fremmest: hvordan ville man bevare den kontinuitet, der skal til, også når der er tale om, hvad SF jo går ind for, at man skal beskikke for en 6-årig periode? Skal det afspejle styrken i tinget, så ved vi jo, at vi har folketingsvalg oftere end de 6 år.

Jeg vil gerne understrege én ting – hr. Egon Jensen har allerede nævnt den: ingen minister har, så langt tilbage jeg kan huske, udøvet nogen form for favorisering af egne partifæller ved udnævnelse til disse poster. Der kan være tale om, at nogle er blevet fordelt på en anden måde, end man egentlig havde ønsket det, men der er ikke nogen, der sidder en regering nær, der kan få et overtal af mandater ved udnævnelse. Der er skævheder, og jeg skal i den forbindelse pege på, at det konservative folkeparti i sin nedgangsperiode, hvor vi faktisk, målt efter hr. Rahbæk Møllers målestok, skulle have haft 19 medlemmer, bevarede de 61, vi havde, ud fra den betragtning, at kontinuiteten var i orden. I dag har vi for lidt, hvis vi skal måle efter hr. Rahbæk Møllers målestok, men det er ting, der vil ordne sig hen ad vejen. Først og fremmest skal det saglige arbejde ikke væltes op og ned, fordi man skal tage en række politiske hensyn. Det vil jeg meget stærkt ønske at man aldrig nogen sinde må komme til.

Jeg tror ikke, jeg kan sige voldsomt meget mere om det ud over, at der er tillid til, at denne minister udnævner på ganske samme måde som sine forgængere, og det sker jo efter indstilling, og de pågældende grupper spørger om, hvordan det skal være. Kendsgerningen er i øvrigt den – det tror jeg er nyttigt – at det er ministerens frie afgørelse, men ministrene har fra tid til anden evnet at administrere denne regel på en virkelig rimelig og god måde.

Det ville være galt, hvis vi fulgte SFs forslag, og det vil vi ikke gøre. Jeg kan meddele, at de øvrige regeringspartier heller ikke vil gøre det, og dermed har jeg indladt sagen til det høje tings behandling.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne afvise forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Der er flere problemer i det nuværende system, bl.a. at der sker en forholdsvis langsom justering af partiernes repræsentation i de forskellige råd i forhold til folketingets sammensætning. Dette kunne vi nok leve med, hvis det alene var problemet. Det er værre, at folk, der én gang er udnævnt, bliver siddende, indtil de når pensionsalderen. Det vil sige, at man kan have de samme mennesker siddende i 30-40 år, uden at der nogen sinde sker en vurdering af deres kvalifikationer. I de fleste tilfælde vil det formodentlig være i orden, men det virker urimeligt at udnævne mennesker for i praksis så lang en tid.

Det værste er dog, at der til denne udnævnelsesform altid vil være knyttet en mistanke om småkorruption i den forstand, at ministeren ikke har faste retningslinjer. Der vil være pres fra forskellige sider, ikke mindst fra hans egne, og så vil der opstå mistanke om, at han tilgodeser specielle interesser. Jeg skal føje til, at jeg er sikker på og jeg ved, at i de foregående tilfælde har der ikke været tale om, at man har tilgodeset egne interesser.

Jeg vil godt spørge den nuværende minister, hvem der udpeges, hvor mange der er til rådighed, hvilke partier de repræsenterer. Det er velkendt, at der er to partier, der især er underrepræsenteret. Det er det konservati-